

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. september 2012
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Andreas Christensen
Sagsnr.: 2012-0032-0285
Dok.: 520032

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 871 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. juni 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Ketilbjørn Hertz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 871 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse om i hvilket omfang anklagemyndigheden er i stand til at løfte bevisbyrden ved sigtelser efter straffelovens § 134 a, og i de tilfælde, hvor dette ikke har været muligt bedes ministeren redegøre for om der kan siges noget generelt om baggrunden herfor?”

Endeligt svar:

Der henvises til Justitsministeriets vedlagte besvarelse af 12. november 2009 af spørgsmål nr. 51 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49 fremsat den 29. oktober 2009) om samme emne.

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har indhentet udtalelser fra Københavns Politi, Fyns Politi, Midt- og Vestsjællands Politi, Nordsjællands Politi, Københavns Vestegns Politi og Nordjyllands Politi. Politikredsene er blevet anmodet om en udtalelse om erfaringerne med behandlingen af sager om overtrædelse af straffelovens § 134 a, herunder om behandlingen af sagerne har givet anledning til (særlige) bevismæssige vanskeligheder.

Generelt fremgår det af de modtagne svar fra politikredsene, at det centrale bevistema i sager om overtrædelse af straffelovens § 134 a er at bevise den eller de enkelte personers deltagelse i den grove forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, herunder hvorvidt den pågældende har tilsluttet sig gruppen af uromagere og derved overtrådt bestemmelsen.

Det fremgår endvidere af udtalelserne, at det, der oftest giver anledning til bevismæssige vanskeligheder, er spørgsmålet om fornøden identifikation af de enkelte deltagere i urolighederne, og at det i visse sager ikke har kunnet bevises, at den enkelte sigtede havde tilsluttet sig uromagerne.

I enkelte af sagerne har der endvidere været spørgsmål om, hvorvidt der har foreligget en situation af et sådan omfang, at der var tale om en *grov* forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted. Som et eksempel herpå har Nordjyllands Politi nævnt en sag om slagsmål på en restaurant i Aalborg, hvor det blev skønnet, at episoden ikke havde en sådan grovhed, at den kunne henføres til straffelovens § 134 a.

For så vidt angår muligheden for at sikre bevis i sagerne har flere politikredse peget på, at særligt videooptagelser fra urolighederne er vigtige i forhold til at skaffe fornødent bevis for urolighedernes omfang og den enkeltes deltagelse heri. Eksempelvis har Fyns Politi nævnt en sag, hvor 10 "hooligans" blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 134 a ved efter forudgående aftale at have indladt sig i slagsmål med hinanden, og hvor videoovervågningen fra gerningsstedet var af afgørende betydning for, at der kunne ske identifikation af deltagerne i slagsmålet.

Der har navnlig i 2007 og de følgende par år været et betydeligt antal ikke-fældende afgørelser (hvor der er sket påtaleopgivelse efter en sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 134 a, eller hvor der i retten er sket frifindelse for en rejst tiltale) som må antages altovervejende at være sager efter rydningen af "Ungdomshuset" i marts 2007. Københavns Politi har i den forbindelse oplyst, at det i en række af disse sager viste sig at være vanskeligt at bevise, at den pågældende havde tilsluttet sig gruppen af uromagere, således at der var tale om en overtrædelse af § 134 a.

Sammenfattende skal jeg bemærke, at det beror på en konkret vurdering af oplysningerne i den enkelte sag, om der er grundlag for at rejse tiltale for overtrædelse af straffelovens § 134 a, og at det selvsagt i sidste ende er domstolene, der vurderer, om der i den enkelte sag er det fornødne bevis til en domfældelse. Et centralt bevisspørgsmål i disse sager er at kunne identificere de enkelte deltagere og deres deltagelse i den grove forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, herunder hvorvidt personen ved sin adfærd må anses for at have tilsluttet sig gruppen af uromagere. Sådanne bevismæssige spørgsmål opstår imidlertid også ved behandlingen af andre typer af straffesager, hvor mange personer deltager i en strafbar handling, eksempelvis sager om (omfattende) hærværk, vold eller overtrædelser af straffelovens § 119. Anvendelse af foto- og videooptagelser kan i sådanne sager være af væsentlig betydning for, at der kan ske identifikation af deltagerne i de strafbare forhold."